

Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Problem Çözme Becerileri, Karar Verme Stilleri ve Örgütsel Bağlılık Düzeylerinin İncelenmesi*

Vedat AYAN¹ , Yasin DEMİRCAN^{1*}

¹Trabzon Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi.

Orijinal Makale

Gönderi Tarihi: 05.04.2022

Kabul Tarihi: 29.06.2022

DOI:10.30769/usbd.1098847

Online Yayın Tarihi: 30.06.2022

Öz

Bu araştırma, beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin problem çözme becerilerinin, karar verme stillerinin ve örgütsel bağlılık düzeylerinin cinsiyet, yaş ve meslekteki hizmet yılları açısından ne gibi farklılıklar olduğunu ortaya koymak amacıyla yapıldı. Tarama modelindeki araştırmanın çalışma grubu, kolayda örnekleme yöntemi ile belirlenmiştir. Araştırmanın örneklemini, Giresun ilinde görev yapan 53'ü kadın, 123'ü erkek olmak üzere toplamda 176 beden eğitimi ve spor öğretmeni oluşturdu. Araştırmada veri toplama aracı olarak "Problem Çözme Envanteri", "Melbourne Karar Verme Ölçeği", "Örgütsel Bağlılık Ölçeği" ve "Kişisel Bilgi Formu" kullanıldı. Elde edilen verilerin istatistiksel analizi SPSS 26.0 paket programı aracılığıyla gerçekleştirildi. Bütün istatistiksel yöntemler için alfa (α) anlamlılık düzeyi .05 olarak kabul edildi. Verilerin çözümlenmesinde aritmetik ortalama, standart sapma ile gruplar arasındaki farklar için t-testi ve tek yönlü ANOVA testleri kullanıldı. Araştırma kapsamında beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin cinsiyet değişkenine göre problem çözme becerilerinin ve örgütsel bağlılık düzeylerinin istatistiksel anlamda ortalama puanlarının farklılaştığı tespit edildi ($p<.05$). Yaş değişkeni açısından beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin problem çözme becerileri ve örgütsel bağlılık düzeyleri arasında puan ortalamalarının istatistiksel anlamda farklılaştığı tespit edildi ($p<0.01$). Ayrıca beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin meslekteki hizmet yılı değişkeni ile problem çözme becerilerinin, karar verme stillerinin ve örgütsel bağlılık düzeylerinin istatistiksel anlamda puan ortalamalarının farklılaştığı tespit edildi ($p<0.01$). Sonuç olarak beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin problem çözme becerilerinin ve örgütsel bağlılık düzeylerinin cinsiyet, yaş ve meslekteki hizmet yılı değişkenlerine göre istatistiksel anlamda farklılaştığı tespit edildi ve buna ek olarak beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin karar verme stillerinin meslekteki hizmet yılı değişkenine göre istatistiksel anlamda farklılaştığı tespit edildi. Elde edilen verilerin literatüre ve gerçekleştirilecek çalışmalara katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar kelimeler: Beden eğitimi ve spor, Problem çözme, Karar verme, Örgütsel bağlılık

Investigation of Physical Education and Sports Teachers' Problem-Solving Skills, Decision Making Styles and Organizational Commitment Levels

Abstract

This research was carried out to reveal the differences in the problem-solving skills, decision-making styles and organizational commitment levels of physical education and sports teachers in terms of gender, age and years of service in the profession. The study group of the research in the screening model was determined by the convenience sampling method. The sample of the study consisted of a total of 176 physical education and sports teachers, 53 female and 123 male, working in Giresun. "Problem Solving Inventory", "Melbourne Decision Making Scale", "Organizational Commitment Scale" and "Personal Information Form" were used as data collection tools in the research. Statistical analysis of the obtained data was carried out using the SPSS 26.0 package program. Alpha (α) significance level was accepted as .05 for all statistical methods. Arithmetic mean, standard deviation and t-test for differences between groups and one-way ANOVA tests were used to analyze the data. Within the scope of the research, it was determined that the statistical mean scores of the physical education and sports teachers' problem-solving skills and organizational commitment levels differed according to the gender variable ($p<.05$). In terms of age variable, it was determined that the mean scores of physical education and sports teachers' problem-solving skills and organizational commitment levels differed statistically ($p<0.01$). In addition, it was determined that the mean scores of physical education and sports teachers' years of service in the profession and their problem-solving skills, decision-making styles and organizational commitment levels differed statistically ($p<0.01$). As a result, it was determined that the problem-solving skills and organizational commitment levels of physical education and sports teachers differed statistically according to gender, age and years of service in the profession. It is thought that the data obtained will contribute to the literature and the studies to be carried out.

Keywords: Physical education and sports, Problem solving, Making style of decision, Organizational commitment.

* Bu çalışma, Prof. Dr. Vedat AYAN danışmanlığında tamamlanan Yasin DEMİRCAN'ın yüksek lisans tezinden türetilmiştir.

†**Sorumlu Yazar:** Yasin DEMİRCAN, **E-Posta:** yasokalipta@gmail.com

GİRİŞ

Problem, ulaşılmaya çalışılan bir hedef ve çözüm bulunması gereken bir durum olarak ifade edilebilir (Schunk, 2004). Problem çözme becerileri ise, bireylerin sosyal yaşamları içerisinde oluşan değişikliklere uyum göstermek amaçlı ortaya koydukları bilişsel ve duygusal kaynaklı davranışlar olarak tanımlanabilir (Shewchuck, Johnson ve Elliott, 2000). Problem çözmeye iki temel yaklaşım bulunmaktadır. Birincisi, öğrenenler bilgiyi aktif olarak işbirlikli gruplar içinde yapılandırır. İkincisi, öğrenci ve öğretmen rollerinin biçim değiştirmesidir. Öğretmen bundan böyle bilginin ana kaynağı değil, iş birliği içinde gerçekleşen öğrenmenin kolaylaştırıcısıdır. Öğretmen, düşünceleri ortaya çıkarmak ve onları grup sürecine dâhil etmek için açık uçlu sorular aracılığıyla öğrencilere rehberlik eder (Hmelo-Silver, 2004; Von Glasersfeld, 1991). Öğretmenler, karşılaştıkları problemleri nasıl çözecekleri ile ilgili öğrencilerine bilgi aktarmak yerine, onlara kendi problemlerini çözebilme becerisi kazandırmalıdır (Karplus, 1977). Literatürde, problem çözme becerileri konusunda farklı öğretmen gruplarıyla ve konu içerikleriyle çalışılmış araştırmalar mevcuttur. Örneğin; Otacıoğlu (2008) müzik öğretmen adaylarıyla Selçuk, Çalışkan ve Erol (2006) fizik öğretmen adaylarıyla, Pehlivan ve Konukman (2004) beden eğitimi, sosyal bilgiler, felsefe ve yabancı dil grubu öğretmen adaylarıyla çalışmıştır. Bunun yanı sıra, öğretmen adaylarının problem çözme becerileri ile özgüvenlerinin (Otacıoğlu, 2008), problem çözme becerileri ile demokratik tutumun (Genç ve Kalafat, 2007), problem çözme becerileri ile başarının (Saracaloğlu, Serin ve Bozkurt, 2002), problem çözme becerileri ile duygusal zekanın (İşmen, 2001) karşılaştırıldığı çalışmalar da mevcuttur.

Karar verme, bireyin karşılaşmış olduğu seçeneklerden kendisine en iyi ve yararlı olanını seçmesidir (Tatlılıoğlu ve Deniz, 2011). Karar verme kuramcıları, etkili karar vermeyi; “kişinin durumu ile hedeflediği durum arasındaki çelişkiyi fark etmesi ile başlayıp, bu çelişkiyi azaltmak için çeşitli seçenekleri tanımlama ve değerlendirmeyi, seçmeyi, hareket planı yapmayı, gerekli hareketleri yapmayı, hareketin sonuçlarını değerlendirmeyi, hareketin etkililiği ile ilgili olarak bilgiyi işleme ve geri bildirimleri depolamayı içeren çok ögeli bir süreç” olarak değerlendirmektedirler (Korkut, 2004). Süreç olarak ise karar verme sürecinde bilginin gerekliliği, dikkatin ise bir kaynak olduğu vurgulanmıştır (Pomerol, 2009). Karar verme stilini, karar vermenin öğrenilmiş bir alışkanlık olması öğrenilebilen, edinilebilen ve öğretilebilen bir alışkanlık oluşu ifade edilmiştir (Scott ve Bruce, 1995). Literatüre bakıldığında, karar verme stilleri ile ilgili yapılmış olan çeşitli araştırmalarda; karar verme stillerinin, etkili problem çözme (Philips, Paziienza ve Ferrin, 1984), anne-baba tutumları (Eldeleklioğlu, 1996), algılanan sosyal destek (Güçray, 1998; Kaşık, 2009), kültürel farklılıklar (Radford, Leon, Ohta ve Nakane, 1991), baskın ben durumları (Deniz, 2004), öğrencilerin okudukları sınıf düzeyi (Avşaroğlu, 2007), benlik saygısı (Sarı, 2007), öğrenilmiş güçlülük (Tatar, Atsızelti, Çavuşoğlu ve Dindar, 2017) ilişkili olduğu görülmektedir.

İnsan kaynağının verimli ve etkili bir biçimde çalışabilmesi için örgüt amaçlarını benimsemesi ve örgütsel bağlılığının artırılması son derece önemli bir konudur. Çalışanların hedef ve değerleri ile örgütün hedef ve değerleri arasında uyum sağlanması, çalışanların örgütle özdeşleşerek amaçların gerçekleştirilmesi yönünde çaba göstermeleri, örgüt üyeliğini devam ettirmeye istekli olmaları; örgütlerin varlıklarını sürdürmeleri ve de karşılaştıkları sorunları

çözümleyebilmeleri açısından hayati önem taşımaktadır (Akıncı ve Coşkun, 2006). Bu bağlamda örgütsel bağlılık, bireyin kurumsal amaç ve değerleri kabul etmesi, bu amaçlara ulaşılması yönünde çaba sarf etmesi ve kurum üyeliğini devam ettirme arzusudur (Swales, 2002). Örgütlerin varlıklarını koruma uğraşlarının hem temel etkinliklerinden hem de nihai hedeflerinden biri örgütsel bağlılıktır. Çünkü örgütsel bağlılığı olan bireyler daha uyumlu, daha doyumlu, daha üretken olmakta, daha yüksek derecede sadakat ve sorumluluk duygusu içinde çalışmakta, örgütte daha az maliyete neden olmaktadır (Balcı, 2003). Örgütsel bağlılık bağımsız değişken ya da bağımlı değişken olarak pek çok araştırmaya konu olmuştur (Meyer ve Allen, 1997). Örgütsel bağlılığın nedenleri ile ilişkili araştırmalara bakıldığında; bağlılığın cinsiyet (Angle ve Perry, 1981; Mathieu ve Zajac, 1990; Rosenholtz,1989;), yaş (Angle ve Perry,1981; Mathieu ve Zajac, 1990), kıdem (Niehoff, 1997), eğitim düzeyi (Mowday, Porter ve Steers,1982), medeni durum (Benkhoff, 1997; Salami, 2008) gibi kişisel özellikler; iş doyumu (Cranny, Smith ve Stone,1992; Lok ve Crawford, 1999; Testa, 2001; Williams ve Hazer, 1986) gibi birçok değişkenle çalışıldığı görülmektedir. İlgili literatür incelendiğinde, beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin problem çözme becerilerini, karar verme stillerini ve örgütsel bağlılık düzeylerini bir arada inceleyen araştırmaların sınırlı sayıda olduğu görülmektedir. Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin problem çözme becerilerine, karar verme stillerine ve örgütsel bağlılık düzeylerine ilişkin verilerin belirlenmesi güncellenen eğitim parametrelerine en hızlı uyum sağlaması gereken meslek grubu olan öğretmenlerin dinamik bir öğretim süreci tasarlayabilmesi adına farklı bakış açısı kazandırabileceği ve araştırmadan elde edilen sonuçların literatüre katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

YÖNTEM

Araştırma Modeli

Bu araştırmada nicel araştırma yöntemlerinden betimsel yöntem kullanılmıştır. Bu modelde araştırmaya konu olan olay, birey ya da nesne, kendi koşulları içinde ve olduğu gibi tanımlanmaya çalışılır (Karasar, 2012).

Araştırmada, pratikliğinden ve ekonomikliliğinden dolayı tercih edilen kolay ulaşılabilir örnekleme yönteminden faydalanılmıştır. Bu yöntem, araştırma grubunun yakın ve erişilmesi kolay bireylerden oluşturulması yöntemidir (Yıldırım ve Şimşek, 2016).

Çalışma Grubu

Araştırmaya 2017-2018 eğitim öğretim yılında, Giresun il ve ilçe merkezindeki temel eğitim ve ortaöğretim kademesinde görev yapan 53' ü kadın, 123' ü erkek olmak üzere toplam 176 beden eğitimi ve spor öğretmeni katılmıştır.

Veri Toplama Aracı

Araştırmada veri toplamak aracı olarak 'Problem Çözme Envanteri', 'Melbourne Karar Verme Ölçeği', 'Örgütsel Bağlılık Ölçeği' ve beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin kişisel özelliklerini belirlemek amacıyla araştırmacı tarafından geliştirilen 'Kişisel Bilgi Formu' kullanılmıştır.

Problem Çözme Ölçeği (PÇE): Orijinal adı Problem Solving Inventory, Form-A (PSI-A) olan Problem Çözme Ölçeği (PÇÖ), Heppner ve Petersen (1982) tarafından çeşitli araştırmalar sonucu ortaya çıkan ‘genel yönelim’, ‘problemin tanımı’, ‘alternatif üretme’, ‘karar verme’ ve ‘değerlendirme’ gibi problem çözme aşamaları göz önünde bulundurularak, kişinin problemlerini çözebilme yeterliliği konusunda kendisini nasıl algıladığının yanı sıra, problem çözme yönteminin boyutlarını da belirlemek amacıyla geliştirilmiştir (Savaşır ve Şahin, 1997). Problem çözme ölçeği 35 maddeden oluşan ve maddeleri 1-6 arası puanlanan likert tipi bir ölçektir. Ölçeği puanlamada 9, 22 ve 29. maddeler puanlama dışı tutulur. Puanlama 32 madde üzerinden yapılır. 1, 2, 3 4, 11, 13, 14, 15, 17, 21, 25, 26, 30 ve 34. maddeler ters olarak puanlanan maddelerdir. Ölçekten alınabilecek puan ranjı, 32-192 arasındadır (Heppner ve Petersen, 1982). Ölçekten alınan toplam puanların yüksekliği, bireyin problem çözme becerileri konusunda kendini yetersiz olarak algıladığını gösterir. Bu ölçek 150 kişiden oluşan bir öğrenci örnekleme uygulanmış ve üç faktör bulunmuştur. Yapılan çalışmalar sonucunda ölçeğin tümü için elde edilen Cronbach Alfa içi tutarlılık katsayısı .90, alt ölçekler için elde edilen katsayılar ise .72 ile .85 arasında bulunmuştur. Yapılan çalışmalar sonucunda ölçeğin “Problem çözme yeteneğine güven” (5, 10, 11, 12, 19, 23, 24, 27, 33, 34, 35. maddeler, $\alpha=.85$), “Yaklaşma-kaçınma” (1, 2, 4, 6, 7, 8, 13, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 28, 30. ve 31. Maddeler, $\alpha=0.84$) ve “Kişisel kontrol” (3,14 25, 26. ve 32. Maddeler, $\alpha=0.72$) olmak üzere üç faktörden oluştuğu belirtilmektedir. Bu üç faktör arasındaki korelasyon katsayılarının ranjı ise 0.38 ile 0.49 arasında değişmektedir (Heppner ve Petersen, 1982). Ölçeğin Türkçe’ye uyarlaması Şahin, Şahin ve Heppner (1993) tarafından yapılmıştır. Ölçeğin orijinal formu çalışmayı gerçekleştiren ilk iki araştırmacı tarafından ayrı ayrı çevrilmiş daha sonra ise ters çevirme işlemi yapılmıştır. Sonuçta orijinal maddeleri en iyi temsil ettiği düşünülen ifadeler Türkçe formu oluşturulmuştur. Toplam 244 üniversite öğrencisi üzerinde yapılan çalışmada ölçeğin Cronbach Alfa güvenilirlik katsayısı .88 olarak bulunmuştur. Bu araştırmada ise, .78 olarak hesaplanmıştır.

Melbourne Karar Verme Ölçeği (MKVÖ): Melbourne Karar Verme Ölçeği Mann, Burnett, Radford ve Ford (1997) tarafından, Flinders Karar Verme Ölçeği I-II temel alınarak hazırlanmıştır. Mann ve ark. (1997)’de altı ülkeyi kapsayan kültürler arası bir araştırmada, üniversite öğrencilerinin karar vermede öz-saygı ve karar verme stillerini karşılaştırmak amacıyla Melbourne Karar Verme Ölçeği I-II (MKVÖ I-II)’yi kullanmıştır. MKVÖ I karar vermede öz-saygıyı belirlemeyi amaçlayan bir ölçektir. Altı maddeden oluşmaktadır. Puanlama maddelere verilen “Doğru yanıtı 2 puan, Bazen Doğru yanıtı 1 puan, Doğru Değil yanıtı 0 puan” şeklinde yapılmaktadır. Ölçekten alınabilecek maksimum puan 12’dir. Yüksek puanlar karar vermede öz-saygının yüksek olduğunun göstergesidir. Kültürler arası yapılan bu çalışmada ölçeğin Cronbach Alfa katsayısı .74 olarak bulunmuştur. MKVÖ II 22 maddeden oluşmaktadır. Ölçek karar verme stillerini ölçmektedir. Dört alt ölçeği bulunmaktadır. Bunlar; dikkatli (6 madde), kaçınan (6 madde), erteleyici (5 madde) ve panik (5 madde) karar verme stilleridir. Bu ölçekte MKVÖ I gibi yanıtlanmaktadır. Puanların yüksekliği ilgili karar verme stilinin kullanıldığına işaret etmektedir. Alt ölçeklerin güvenilirlik katsayıları sırasıyla dikkatli .80, kaçınan .87, erteleyici .81 ve panik .74 olarak hesaplanmıştır (Mann ve ark., 1997). MKVÖ I-II’nin Türkçeye uyarlama çalışmaları Deniz (2004) tarafından yapılmıştır. Üniversite öğrencileri üzerinde yapılan güvenilirlik çalışmasında, MKVÖ I-II’nin güvenilirliği testin tekrarı ve iç tutarlık yöntemleriyle ayrı ayrı hesaplanmıştır. Testin tekrarı yöntemi ile alt ölçeklerden elde edilen güvenilirlik katsayıları $r = .68$ ile $r = .87$ arasında değişmektedir. MKVÖ I-II’nin iç tutarlılık katsayıları ise Alfa= .65 ile Alfa= .80 arasında değişmektedir. MKVÖ I-II’nin benzer

ölçek geçerlik çalışması Kuzgun (1992) tarafından geliştirilen Karar Stratejileri Ölçeği ile yapılmıştır. MKVÖ I-II ile KSÖ alt ölçekleri arasındaki korelasyon katsayıları $r=.15$ ile $r=.71$ arasında değişen anlamlı ilişkiler bulunmuştur (Akt.; Deniz, 2004). Bu çalışmada katılımcıların karar verme stillerini belirlemek amacıyla Melbourne Karar Verme Ölçeğinin II. Bölümü kullanılmıştır. Deniz (2004) yapmış olduğu güvenilirlik analizi sonucunda; dikkatli, kaçınan, erteleyici ve panik karar verme stili boyutlarına ilişkin Cronbach Alfa katsayılarını sırasıyla .80, .78, .65 ve .71 şeklinde hesaplamıştır. Bu çalışmada ise dikkatli, kaçınan, erteleyici ve panik karar verme stili boyutlarının Cronbach Alfa katsayıları sırasıyla .73, .81, .79 ve .78 olarak hesaplanmıştır.

Örgütsel Bağlılık Ölçeği: Allen ve Meyer (1990) tarafından geliştirilen “Örgütsel Bağlılık Ölçeği” bu çalışmada öğretmenlerin örgütsel bağlılık algısını ölçmek amacıyla kullanılmıştır. Bu ölçek duygusal bağlılık, devam bağlılığı ve normatif bağlılık olmak üzere üç alt boyuttan oluşmaktadır. Her boyutta altı maddenin bulunduğu ölçekte toplam 18 madde yer almaktadır. Olumsuz anlam içeren maddeler 3., 4., 5. ve 13. maddeler olup, bu maddeler tersten kodlanmıştır. 5’li likert tipi ile derecelendirilen ölçekte öğretmenlerden “kesinlikle katılıyorum (5)”, “katılıyorum (4)”, “kararsızım (3)”, “katılmıyorum (2)”, “kesinlikle katılmıyorum (1)” maddelerinden birini işaretlemeleri istenmiştir. Bu ölçek ülkemizde de yapılan çalışmalarda kullanılmış, geçerlilik ve güvenilirlik çalışmaları yapılmıştır. Örgütsel bağlılığı çok yönlü olarak inceledikleri çalışmada Baysal ve Paksoy (1999), Meyer ve Allen tarafından geliştirilen modelin güvenilirlik katsayısını .81 olarak tespit etmişlerdir. Bu modelin alt boyutları duygusal bağlılık için .81, devamlılık bağlılığı için .72 ve normatif bağlılık için de .66 güvenilirlik katsayısına sahip olduğunu tespit ederek bu ölçme aracının Türkiye’de yapılacak çalışmalarda için de kullanılabilirliğini belirtmişlerdir. Wasti (2000) tarafından yapılan çalışmada, ölçeğin Türk çalışanlarına uygunluğu denenmiştir. Çalışmaya 351 kamu ve 916 özel sektör çalışanı katılmıştır. Araştırma neticesinde, kamu çalışanlarının Cronbach alfa iç tutarlılık katsayısı duygusal bağlılık için .79, normatif bağlılık için .75, devamlılık bağlılığı için ise .58 olarak hesaplanmıştır. Özel sektör çalışanlarında ise Cronbach alfa iç tutarlılık katsayısı duygusal bağlılık için .78, normatif bağlılık için .80, devamlılık bağlılığı için .60 olarak hesaplanmıştır. Bu çalışmada ise Cronbach Alfa güvenilirlik katsayıları, duygusal bağlılık için .76, normatif bağlılık için .70, devam bağlılığı için ise .66 olarak hesaplanmıştır.

Verilerin Analizi

Araştırma bulgularının istatistiksel analizi için SPSS 26.0 paket programı kullanıldı. Verilerin normallik dağılımı Skewness ve Kurtosis (Çarpıklık-Basıklık) değerleri üzerinden incelendi. Verilere ait Skewness ve Kurtosis değerlerinin -1,5 ile +1,5 arasında olduğu tespit edilmiştir. Literatürde verilerin normal dağılımı için Skewness ve Kurtosis değerlerinin -1,5 ile +1,5 (Tabachnick, Fidell ve Ullman, 2013) veya -2,0 ile +2,0 (George ve Mallery, 2016) arasında olması gerektiği belirtilmektedir. Bu kapsamda araştırma verilerinin normal dağılım sergilediği görülerek, parametrik test yöntemlerinden Independent Sample T Test ve One Way ANOVA testi kullanıldı. Gruplar arasında anlamlı fark çıkması durumunda, farkın hangi gruptan kaynaklandığını bulmak için Scheffe testi kullanılmıştır. Bütün istatistiksel yöntemler için yanılma düzeyi (α) 0.05 olarak kabul edildi.

BULGULAR

Araştırmaya katılan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin cinsiyet değişkenine göre problem çözme becerileri, karar verme stilleri ve örgütsel bağlılık düzeylerine ilişkin istatistikî değerler tablo 1’ de gösterilmiştir.

Tablo 1. Problem çözme becerisi, karar verme stilleri ve örgütsel bağlılık puanlarının cinsiyete göre T Testi sonuçları

		N	\bar{X}	Ss	Sd	t	p	
Problem Çözme Becerileri	Aceleci Yaklaşım	Kadın	53	2,94	0,72	174	3,23	.001*
		Erkek	123	2,56	0,70			
	Düşünen Yaklaşım	Kadın	53	2,52	1,08	174	-0,48	.063
		Erkek	123	2,60	0,94			
	Kaçıngan Yaklaşım	Kadın	53	2,21	1,09	174	1,66	.097
		Erkek	123	1,94	0,94			
	Değerlendirici Yaklaşım	Kadın	53	2,61	0,99	174	-0,76	.446
		Erkek	123	2,72	0,89			
	Kendine Güvenli Yaklaşım	Kadın	53	2,57	0,91	174	0,30	.761
		Erkek	123	2,53	0,79			
	Planlı Yaklaşım	Kadın	53	2,48	1,07	174	0,82	.412
		Erkek	123	2,35	0,83			
Karar Verme Stilleri	Dikkatli Karar Verme	Kadın	53	1,69	0,30	174	1,96	.051
		Erkek	123	1,59	0,33			
	Kaçıngan Karar Verme	Kadın	53	0,44	0,41	174	0,33	.741
		Erkek	123	0,42	0,35			
	Erteleyici Karar Verme	Kadın	53	0,52	0,41	174	-0,78	.432
		Erkek	123	0,57	0,42			
	Panik Karar Verme	Kadın	53	0,66	0,40	174	0,17	.861
		Erkek	123	0,64	0,39			
Örgütsel Bağlılık Düzeyleri	Duygusal Bağlılık	Kadın	53	3,66	0,65	174	-3,37	.001*
		Erkek	123	4,14	0,93			
	Devam Bağlılığı	Kadın	53	3,84	0,93	174	-2,70	.284
		Erkek	123	4,30	1,09			
	Normatif Bağlılık	Kadın	53	3,87	1,01	174	-1,07	.008*
		Erkek	123	4,05	0,99			

*Independent Sample T Testi anlamlılık değeri (*p<0.05)

Tablo 1’de aceleci yaklaşım puan ortalaması ile cinsiyet değişkeni arasında kadın öğretmenlerin lehine istatistiksel anlamda, anlamlı farklılık tespit edilmiştir (p=0.001). Duygusal bağlılık ve normatif bağlılık alt boyutları ile cinsiyet değişkeni arasında erkek öğretmenlerin lehine anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir (p=0.001, p=0.008).

Tablo 2’de katılımcıların yaş aralıklarına göre problem çözme becerileri, karar verme stilleri ve örgütsel bağlılık düzeylerine ilişkin istatistikler verilmiştir.

Tablo 2. Problem çözme becerisi, karar verme stilleri ve örgütsel bağlılık puanlarının yaş değişkenine göre Anova sonuçları

		N	\bar{X}	Ss	Sd	F	P	Anamlı Farklılık	
Problem Çözme Becerileri	Aceleci Yaklaşım	22-25 yaş	20	3,03	0,81	171	5,891	.000*	1-4
		26-30 yaş	68	2,88	0,65				
		31-35 yaş	49	2,46	0,79				
		36-40 yaş	17	2,26	0,63				
		41-45 yaş	22	2,54	0,40				
	Düşünen Yaklaşım	22-25 yaş	20	2,48	1,10	171	1,573	.184	
		26-30 yaş	68	2,48	1,04				
		31-35 yaş	49	2,51	0,81				
		36-40 yaş	17	2,65	0,84				
		41-45 yaş	22	3,05	1,04				
	Kaçıngan Yaklaşım	22-25 yaş	20	2,31	1,26	171	2,583	.039*	2-4
		26-30 yaş	68	2,17	1,05				
		31-35 yaş	49	1,77	0,92				
		36-40 yaş	17	1,60	0,61				
		41-45 yaş	22	2,20	0,76				
	Değerlendirici Yaklaşım	22-25 yaş	20	2,53	1,05	171	1,499	.204	
		26-30 yaş	68	2,53	1,00				
		31-35 yaş	49	2,76	0,68				
		36-40 yaş	17	2,98	0,71				
		41-45 yaş	22	2,92	1,10				
Kendine Güvenli Yaklaşım	22-25 yaş	20	2,55	0,92	171	1,003	.407		
	26-30 yaş	68	2,62	0,94					
	31-35 yaş	49	2,46	0,65					
	36-40 yaş	17	2,26	0,45					
	41-45 yaş	22	2,72	0,92					
Planlı Yaklaşım	22-25 yaş	20	2,31	0,89	171	0,814	.518		
	26-30 yaş	68	2,42	1,01					
	31-35 yaş	49	2,25	0,81					
	36-40 yaş	17	2,44	0,78					
	41-45 yaş	22	2,65	0,88					

*One Way Anova Testi anlamlılık değeri (*p<0.05)

Tablo 2’de aceleci yaklaşım ile yaş değişkeni arasında ortalama puanlarının istatistiksel anlamda farklılaştığı tespit edilmiştir (p=0,000). Yapılan çoklu karşılaştırma testine göre 22-25 yaş grubundaki öğretmenlerin aceleci yaklaşım puan ortalaması 36-40 yaş grubundaki öğretmenlere göre anlamlı şekilde daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca kaçingan yaklaşım ile yaş değişkeni arasında ortalama puanlarının istatistiksel anlamda farklılaştığı tespit edilmiştir (p=0,039). Bu farklılığın 26-30 yaş grubu arasındaki öğretmenlerin lehine olduğu tespit edilmiştir. Normatif bağlılık ile yaş değişkeni arasında ortalama puanlarının istatistiksel anlamda farklılaştığı tespit edilmiştir (p=0,002). Bu farklılığın 36-40 yaş grubu arasındaki öğretmenlerin lehine olduğu tespit edilmiştir.

Tablo 2 (Devamı). Problem çözme becerisi, karar verme stilleri ve örgütsel bağlılık puanlarının yaş değişkenine göre Anova sonuçları

		N	\bar{X}	Ss	Sd	F	P	Anamlı Farklılık	
Karar Verme Stilleri	Dikkatli Karar Verme	22-25 yaş	20	1,66	0,35	171	1,685	.156	
		26-30 yaş	68	1,66	0,33				
		31-35 yaş	49	1,59	0,29				
		36-40 yaş	17	1,45	0,31				
		41-45 yaş	22	1,64	0,30				
	Kaçıngan Karar Verme	22-25 yaş	20	0,61	0,33	171	1,704	.151	
		26-30 yaş	68	0,42	0,35				
		31-35 yaş	49	0,37	0,30				
		36-40 yaş	17	0,38	0,46				
		41-45 yaş	22	0,46	0,44				
	Erteleyici Karar Verme	22-25 yaş	20	0,61	0,44	171	1,935	.107	
		26-30 yaş	68	0,65	0,42				
		31-35 yaş	49	0,44	0,36				
		36-40 yaş	17	0,50	0,45				
		41-45 yaş	22	0,53	0,47				
Panik Karar Verme	22-25 yaş	20	0,77	0,40	171	1,140	.340		
	26-30 yaş	68	0,68	0,46					
	31-35 yaş	49	0,57	0,32					
	36-40 yaş	17	0,65	0,35					
	41-45 yaş	22	0,60	0,35					
Örgütsel Bağlılık Düzeyleri	Duygusal Bağlılık	22-25 yaş	20	3,97	0,76	171	1,252	.291	
		26-30 yaş	68	3,86	0,88				
		31-35 yaş	49	4,06	0,87				
		36-40 yaş	17	4,37	0,68				
		41-45 yaş	22	4,03	1,08				
	Devam Bağlılığı	22-25 yaş	20	3,90	0,98	171	1,008	.405	
		26-30 yaş	68	3,85	0,96				
		31-35 yaş	49	4,05	1,16				
		36-40 yaş	17	4,30	0,95				
		41-45 yaş	22	4,17	0,72				
	Normatif Bağlılık	22-25 yaş	20	3,81	0,86	171	4,448	.002*	2-4
		26-30 yaş	68	3,88	0,94				
		31-35 yaş	49	4,32	1,29				
		36-40 yaş	17	4,77	0,91				
		41-45 yaş	22	4,55	0,73				

*One Way Anova Testi anlamlılık değeri (*p<0.05)

Tablo 3'te katılımcıların meslekteki hizmet yıl aralıklarına göre problem çözme becerileri, karar verme stilleri ve örgütsel bağlılık düzeylerine ilişkin istatistikler verilmiştir.

Tablo 3. Problem çözme becerisi, karar verme stilleri ve örgütsel bağlılık puanlarının meslekteki hizmet yılı değişkenine göre Anova sonuçları

		N	\bar{X}	Ss	Sd	F	P	Anlamlı Farklılık	
Problem Çözme Becerileri	Aceleci Yaklaşım	1-5 yıl	84	2,97	0,68	172	11,157	.000*	1-2 1-3
		6-10 yıl	53	2,45	0,74				
		11-15 yıl	18	2,15	0,60				
		16-20 yıl	21	2,56	0,41				
	Düşünen Yaklaşım	1-5 yıl	84	2,35	0,96	172	3,807	.011*	1-4
		6-10 yıl	53	2,66	0,95				
		11-15 yıl	18	2,86	0,78				
		16-20 yıl	21	3,03	1,07				
	Kaçınan Yaklaşım	1-5 yıl	84	2,25	1,07	172	4,520	.004*	1-2
		6-10 yıl	53	1,68	0,86				
		11-15 yıl	18	1,73	0,91				
		16-20 yıl	21	2,21	0,77				
	Değerlendirici Yaklaşım	1-5 yıl	84	2,47	0,90	172	3,522	.160	
		6-10 yıl	53	2,82	0,88				
		11-15 yıl	18	3,09	0,63				
		16-20 yıl	21	2,88	1,11				
Kendine Güvenli Yaklaşım	1-5 yıl	84	2,49	0,82	172	0,434	.729		
	6-10 yıl	53	2,56	0,86					
	11-15 yıl	18	2,57	0,61					
	16-20 yıl	21	2,72	0,94					
Planlı Yaklaşım	1-5 yıl	84	2,31	0,89	172	1,289	.280		
	6-10 yıl	53	2,33	0,95					
	11-15 yıl	18	2,65	0,82					
	16-20 yıl	21	2,64	0,90					

*One Way Anova Testi anlamlılık değeri (*p<0.05)

Tablo 3’de aceleci yaklaşım ile meslekteki hizmet yılı değişkeni arasında puan ortalamaların istatistiksel anlamda farklılaştığı tespit edilmiştir (p=0,000). Yapılan çoklu karşılaştırma testine göre 1-5 yıl mesleki hizmet yılı grubundaki öğretmenlerin puan ortalaması, 6-10 yıl ve 11-15 yıl arasında mesleki hizmet yılı grubundaki öğretmenlere göre puan ortalamalarının daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Düşünen yaklaşım alt boyutunda; 1-5 yıl arasında mesleki hizmet yılı arasındaki öğretmenlerin puan ortalamalarının, 16-20 yıl mesleki hizmet yılı arasındaki öğretmenlerin puan ortalamalarına göre istatistiksel anlamda farklılaştığı tespit edilmiştir (p=0,011). Yapılan çoklu karşılaştırma testine göre 1-5 yıl arasında mesleki hizmet yılı arasındaki öğretmenlerin, 16-20 yıl mesleki hizmet yılı arasındaki öğretmenlere göre puan ortalamalarının daha düşük olduğu tespit edilmiştir. Kaçınan yaklaşım alt boyutunda; 1-5 yıl arasında mesleki hizmet yılı arasındaki öğretmenlerin, 6-10 yıl mesleki hizmet yılı arasındaki öğretmenlere göre puan ortalamalarının anlamlı şekilde farklılaştığı tespit edilmiştir (p=0,004). Yapılan çoklu karşılaştırma testine göre 1-5 yıl arasında mesleki hizmet yılı arasındaki öğretmenlerin, 6-10 yıl mesleki hizmet yılı arasındaki öğretmenlere göre puan ortalamalarının daha yüksek olduğu tespit edilmiştir.

Tablo 3 (Devamı). Problem çözme becerisi, karar verme stilleri ve örgütsel bağlılık puanlarının meslekteki hizmet yılı değişkenine göre Anova sonuçları

		N	\bar{X}	Ss	Sd	F	P	Anlamlı Farklılık	
Karar Verme Stilleri	Dikkatli Karar Verme	1-5 yıl	84	1,70	0,30	172	4,995	.002*	1-2 1-3
		6-10 yıl	53	1,53	0,34				
		11-15 yıl	18	1,46	0,27				
		16-20 yıl	21	1,65	0,30				
	Kaçınan Karar Verme	1-5 yıl	84	0,47	0,32	172	1,365	.255	
		6-10 yıl	53	0,35	0,34				
		11-15 yıl	18	0,43	0,50				
		16-20 yıl	21	0,48	0,45				
	Erteleyci Karar Verme	1-5 yıl	84	0,60	0,41	172	1,007	.391	
		6-10 yıl	53	0,53	0,40				
		11-15 yıl	18	0,42	0,42				
		16-20 yıl	21	0,55	0,47				
	Panik Karar Verme	1-5 yıl	84	0,66	0,42	172	0,593	.620	
		6-10 yıl	53	0,61	0,38				
		11-15 yıl	18	0,74	0,35				
		16-20 yıl	21	0,60	0,36				
Örgütsel Bağlılık Düzeyleri	Duygusal Bağlılık	1-5 yıl	84	3,88	0,88	171	1,779	.153	
		6-10 yıl	53	4,05	0,81				
		11-15 yıl	18	4,39	0,70				
		16-20 yıl	21	3,98	1,08				
	Devam Bağlılığı	1-5 yıl	84	3,88	1,01	171	0757	.520	
		6-10 yıl	53	4,05	1,10				
		11-15 yıl	18	4,14	0,90				
		16-20 yıl	21	4,18	0,74				
	Normatif Bağlılık	1-5 yıl	84	3,95	0,93	171	3,836	.011*	1-3
		6-10 yıl	53	4,16	1,32				
		11-15 yıl	18	4,72	0,81				
		16-20 yıl	21	4,55	0,75				

*One Way Anova Testi anlamlılık değeri (*p<0.05)

Dikkatli karar verme ile meslekteki hizmet yılı değişkeni arasında ortalamaların istatistiksel anlamda farklılaştığı tespit edilmiştir (p=0,002). Yapılan çoklu karşılaştırma testine göre 1-5 yıl mesleki hizmet yılı grubundaki öğretmenlerin ortalaması 6-10 yıl ve 11-15 yıl arasında mesleki hizmet yılı grubundaki öğretmenlere göre puan ortalamalarının daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Normatif bağlılık ile meslekteki hizmet yılı değişkeni arasında ortalamaların istatistiksel anlamda farklılaştığı tespit edilmiştir (p=0,011). Yapılan çoklu karşılaştırma testine göre 1-5 yıl mesleki hizmet yılı grubundaki öğretmenlerin ortalaması 11-15 yıl arasında mesleki hizmet yılı grubundaki öğretmenlere göre puan ortalamalarının daha düşük olduğu tespit edilmiştir.

TARTIŞMA VE SONUÇ

Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin problem çözme becerilerinin, karar verme stillerinin ve örgütsel bağlılık düzeylerinin çeşitli değişkenler açısından puan ortalamalarının incelendiği bu araştırma sonucunda elde edilen bulgular bu bölümde yorumlanmış ve ilgili literatür ile desteklenmiştir.

Araştırmada beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin problem çözme becerilerinin cinsiyet değişkenine ilişkin aceleci yaklaşım puan ortalamalarının kadın öğretmenlerin erkek öğretmenlere göre daha yüksek olduğu görülmektedir. Bu sonuca göre kadın öğretmenlerin karşılaştıkları problemleri sonuç odaklı ele aldıkları, erkek öğretmenlerin ise karşılaştıkları problemleri süreç odaklı ele aldıkları düşünülmektedir. Bu bulgu ile paralel olarak, ilgili literatür incelendiğinde Zembat, Tunçeli ve Yavuz (2017), Köse, Çelik Ercoşkun ve Balcı (2016), Gençel (2015), Aslan ve Uluçınar Sağır (2012), Karabulut ve Pulur (2011), Serin (2006), İnce ve Şen (2006) tarafından yapılan araştırmalarda da problem çözme becerilerinin cinsiyet değişkenine göre puan ortalamalarının farklılaştığı ifade edilmiştir. Buna karşın Çakmak ve Ercan (2018), Temel ve Ayan (2015), Akpınar (2014), Bal (2011), Çınar, Hatunoğlu ve Hatunoğlu (2009), Demirtaş ve Dönmez (2008) ve Pehlivan ve Konukman (2004) tarafından yapılan araştırmalarda cinsiyetin problem çözme becerilerinde farklılaşmaya sebep olmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Araştırmada beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin örgütsel bağlılık düzeylerinin cinsiyet değişkenine ilişkin duygusal ve normatif bağlılıklarının erkek öğretmenlerin daha yüksek olduğu görülmektedir. Bu bulgu ile paralel olarak, ilgili literatür incelendiğinde Akan ve Kılıç (2019), Gören ve Yengin Sarpkaya (2015), Kurşunoğlu, Bakay ve Tanrıoğen (2010) tarafından yapılan araştırmalarda da öğretmenlerin örgütsel bağlılık düzeylerinin cinsiyet değişkenine ilişkin puan ortalamalarının farklılaştığı ifade edilmiştir. Buna karşın Doğan ve Sevgin (2017), Aycan, Görün ve Tabuk (2012) tarafından yapılan araştırmalarda cinsiyetin örgütsel bağlılık üzerinde istatistiksel anlamda farklılaşmaya sebep olmadığını belirtmişlerdir. Örgütsel bağlılık ve cinsiyet arasındaki ilişkiyi inceleyen araştırmalar incelendiğinde, kadınlarla erkeklerin örgütsel bağlılık dereceleri konusunda fikir birliğine varılamamış olduğu görülmektedir (Kurşunoğlu ve ark., 2010). Bazı çalışmalarda erkeklerin genellikle kadınlardan daha iyi pozisyonlarda ve daha yüksek ücretle çalıştıkları için örgüte daha fazla bağlı oldukları ileri sürülmüştür. Bir diğer görüş ise, kadınlar aile içindeki rollerini esas aldıkları için çalıştıkları kurum ikinci planda kalmakta ve örgüte genellikle erkeklere oranla daha az bağlanmaktadır (Aven ve ark. 1993; akt. Yalçın ve İplik, 2007, s. 488). Bu bulguların tersine, Angle ve Perry (1981); Mathieu ve Zajac (1990), araştırmalarında kadınların bağlılıklarının erkeklerden daha yüksek olduğunu belirtmişlerdir.

Araştırmada beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin problem çözme becerilerinin yaş gruplarına göre aceleci yaklaşım puan ortalamalarının 22-25 yaş grubunda olan öğretmenlerin 36-40 yaş grubunda olan öğretmenlere göre yüksek olduğu görülmektedir. Ayrıca 26-30 yaş grubunda olan öğretmenlerin de 36-40 yaş grubunda olan öğretmenlere göre kaçınan yaklaşım puan ortalamasının yüksek olduğu görülmektedir. Bu sonuçlara göre beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin yaş ortalamalarının artmasıyla beraber karşılaştıkları problemlere daha sistematik ve alternatif çözüm yollarını göz önünde bulundurdıkları düşünülmektedir. Bu

bulgular ile paralel olarak Vatansever Bayraktar ve Uygur (2021), Diker Coşkun ve Öztuna Kaplan (2013), Ceylan, Bıçakçı, Aral ve Gürsoy (2012) tarafından yapılan araştırmalarda da problem çözme becerilerinin yaş değişkenine göre puan ortalamalarının farklılaştığı ifade edilmiştir. Buna karşın Bal (2011), Yılmaz (2011), Çevik (2011), Tavlı (2009) tarafından yapılan araştırmalarda yaş gruplarının problem çözme becerileri üzerinde istatistiksel anlamda farklılaşmaya sebep olmadığını belirtmişlerdir.

Araştırmada beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin örgütsel bağlılık düzeylerinin yaş gruplarına göre normatif bağlılık puan ortalamalarının 36-40 yaş grubunda olan öğretmenlerin 26-30 yaş grubunda olan öğretmenlere göre yüksek olduğu görülmektedir. Bu sonuca göre beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin deneyimlerinin artması, çalıştıkları kuruma olan aidiyet duygusu pozitif yönde etkilediği düşünülmektedir. Bu bulgu ile paralel olarak Gören ve Yengin Sarpkaya (2014), Argon ve Kösterelioğlu (2008), Durna ve Eren (2005), Suliman ve Iles (2000) tarafından yapılan araştırmalarda da örgütsel bağlılık düzeylerinin yaş gruplarına göre puan ortalamalarının farklılaştığı ifade edilmiştir. Buna karşın Pelit, Boylu ve Güçer (2007), Çakır (2007) tarafından yapılan araştırmalarda duygusal, devam ve normatif bağlılıklarında anlamlı bir farklılık görülmemektedir. Kurşunoğlu, Bakay ve Tanrıoğen (2010) tarafından yapılan araştırmada yaş değişkenine göre öğretmenlerin devam ve normatif bağlılıklarında anlamlı bir farklılık bulunmazken, duygusal bağlılıklarında anlamlı bir farklılık çıkmıştır. Meyer ve Allen (1984) de yaş ve duygusal bağlılık arasında pozitif bir ilişki bulurken, yaş ile devam bağlılığı arasında bir ilişki bulamamışlardır.

Araştırmada beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin problem çözme becerilerinin meslekteki hizmet yıllarına göre aceleci yaklaşım puan ortalamalarının 1-5 yıl arasında olan öğretmenlerin 6-10 yıl ve 11-15 yıl arasında olan öğretmenlere göre daha yüksek olduğu görülmektedir. Ayrıca 1-5 yıl arasında mesleki hizmet yılı olan öğretmenlerin düşünen yaklaşım puan ortalamalarının 16-20 yıl arasında olan öğretmenlere göre daha düşük olduğu görülmektedir. Bununla birlikte 1-5 yıl arasında mesleki hizmet yılı olan öğretmenlerin 6-10 yıl arasında olan öğretmenlere göre kaçınan yaklaşım puan ortalamasının yüksek olduğu görülmektedir. Bu bulgular ile paralel olarak Bağçeci ve Kinay (2013), Demirtaş ve Dönmez (2008), Pehlivan ve Konukman (2004) tarafından yapılan araştırmalarda da problem çözme becerilerinin mesleki hizmet yılı değişkenine göre puan ortalamalarının farklılaştığı ifade edilmiştir. Buna karşın Diker Coşkun ve Öztuna Kaplan (2013), Bal (2011), Serin (2006), Bozkurt, Serin ve Emran (2004) tarafından yapılan araştırmalarda öğretmenlerin meslekteki hizmet yıllarına göre problem çözme becerileri üzerinde istatistiksel anlamda farklılaşmaya sebep olmadığını belirtmişlerdir.

Araştırmada beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin karar verme stillerinin meslekteki hizmet yıllarına göre dikkatli karar verme puan ortalamalarının 1-5 yıl arasında olan öğretmenlerin 6-10 yıl ve 11-15 yıl arasında olan öğretmenlere göre daha yüksek olduğu görülmektedir. Bu bulgular ile paralel olarak Tekin (2018), Ölçüm ve Titrek (2015) tarafından yapılan araştırmalarda da karar verme stillerinin mesleki hizmet yılı değişkenine göre puan ortalamalarının farklılaştığı ifade edilmiştir. Buna karşın Tükel (2020), Atılğan (2018), Kırgil (2015), Aktaş (2014) tarafından yapılan araştırmalarda öğretmenlerin meslekteki hizmet yıllarına göre karar verme stillerinin üzerinde istatistiksel anlamda farklılaşmaya sebep olmadığını belirtmişlerdir.

Araştırmada beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin problem çözme becerilerinin, karar verme stillerinin ve örgütsel bağlılık düzeylerinin; cinsiyet, yaş ve meslekteki hizmet yılı değişkenlerine göre puan ortalamalarının istatistiksel anlamda farklılaştığı görülmektedir. Araştırma verileri literatür ile birlikte incelendiğinde öğretmenlerin problem çözme becerilerini, karar verme stillerini ve örgütsel bağlılık düzeylerini birlikte inceleyen çalışmaların kısıtlı olduğu görülmektedir. Sonuç olarak; araştırmadan elde edilen bulguların ileride yapılacak olan çalışmalara katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Yayın Etiği: Bu çalışmanın hazırlanma ve yazım sürecinde “*Yükseköğretim Kurumları Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Yönergesi*” kapsamında bilimsel, etik ve alıntı kurallarına uyulmuş olup; toplanan veriler üzerinde herhangi bir tahrifat yapılmamış ve bu çalışma herhangi başka bir akademik yayın ortamına değerlendirme için gönderilmemiştir.

Çıkar Çatışması: Yazarlar arasında herhangi bir çıkar çatışması yoktur.

Araştırmacıların Katkı Oranı Beyanı: Yazarların tamamı araştırmanın tasarım, verilerin toplanması, analiz ve yazım süreçlerine ortak katkıda bulunmuştur.

KAYNAKLAR

- Akan, D. & Kılıç, M. E. (2019). Öğretmenlerin örgütsel bağlılık düzeyleri ile okul etkililiği arasındaki ilişkinin incelenmesi. *EKEV Akademi Dergisi*, 23 (80),123 136. doi: 10.17753/ekev1266.
- Akıncı-Vural, B. & Coşkun, G. (2006). Yeni teknoloji ve halkla ilişkiler: Halkla ilişkiler alanında internet kullanımı üzerine bir araştırma. II. *Ulusal Halkla İlişkiler Sempozyumu, 21.Yüzyılda Halkla İlişkilerde Yeni Yönelimler, Sorunlar ve Çözümler*. 27-28 Nisan 2006, Kocaeli, s.179-194.
- Akpınar, Ş. (2014). *Öğretmen adaylarının problem çözme ve sosyal becerilerinin incelenmesi*. Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü. Kahramanmaraş.
- Aktaş, S. (2014). *Gençlik ve Spor Bakanlığı ve Milli Eğitim Bakanlığı yöneticilerinin karar verme stillerinin karşılaştırılması*. Dumlupınar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü. Kütahya.
- Allen, N. J. & Meyer, J. P. (1990). The measurement and antecedents of affective, continuance and normative commitment to the organization. *Journal of Occupational Psychology*, 63, 1-18.
- Angle, H. L. & Perry, J. L. (1981). An empirical assesment of organizational commitment and organizational effectiveness. *Administrative Science Quarterly*, 26 (1), 1-14.
- Argon, T. & Kösterelioğlu, M.A. (2008). Beden eğitimi öğretmen adaylarının üniversite yaşam kalitesine ilişkin görüşleri. *10th International Sport Sciences Congress Proceedings-I, October 23-25*. Bolu-Türkiye, 119-121.
- Aslan, O. & Uluçınar Sağır, Ş. (2012). Fen ve teknoloji öğretmen adaylarının problem çözme becerileri, *Türk Fen Eğitimi Dergisi*, 9 (2), 82-94.
- Atılğan, D. (2018). Beden eğitimi öğretmenleri ve antrenörlerin özgüven düzeyleri ile karar verme stilleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 20(4), 8-22.
- Avşaroğlu, S. (2007). *Üniversite öğrencilerinin karar vermede öz saygı, karar verme ve stresle başa çıkma stillerinin benlik saygısı ve bazı değişkenler açısından incelenmesi*. Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü. Konya.
- Aycan, A., Görün, L., & Tabuk, E. (2012). Beden eğitimi öğretmenlerinin örgütsel bağlılıkları ve örgütsel vatandaşlık davranışlarının incelenmesi. *Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 14(1), 29-41.
- Bağçeci, B. & Kinay, İ. (2013). Öğretmenlerin problem çözme becerilerinin bazı değişkenlere göre incelenmesi. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 12(44), 335-347.
- Bal, M. (2011). *Okul öncesi öğretmenlerinin problem çözme becerileri ile eleştirel düşünme eğilimleri arasındaki ilişkinin incelenmesi*. Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü. Bolu.
- Balcı, A. (2003). Örgütsel sosyalleşme kuram strateji ve taktikler. Ankara: PegemA Yayıncılık.
- Baysal, A. C. & Paksoy, M. (1999). Mesleğe ve örgüte bağlılığın çok yönlü incelenmesinde Meyer-Allen modeli. *İstanbul Üniversitesi.İşletme Fakültesi Dergisi*, 28(1), 7-15.
- Benkhoff, B. (1997). Disentangling organizational commitment. *Personnel Review*, 26(1/2), 114 131.

Ayan, V. & Demircan, Y. (2022). Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin problem çözme becerilerinin, karar verme stillerinin ve örgütsel bağlılık düzeylerinin incelenmesi. *Ulusal Spor Bilimleri Dergisi*, 6(1), 11-29

Bozkurt, N., Serin, O. & Emran, B. (2004). *İlköğretim birinci kademe öğretmenlerinin problem çözme becerileri, iletişim becerileri ve denetim odağı düzeylerinin karşılaştırmalı olarak incelenmesi*. XII. Eğitim Bilimleri Kongresi Bildirileri. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Bölümü.

Ceylan, R., Bıçakçı, M.Y., Aral, N. & Gürsoy, F. (2012). Okul öncesi eğitim kurumunda çalışan öğretmenlerin problem çözme becerilerinin incelenmesi. *Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 14 (1), 85-98.

Cranny, C. J., Smith, P. C. & Stone, E. F. (1992). *Job satisfaction: How people feel about their jobs and how It affects their performance*. New York: Lexington.

Çakır, A. (2007). *İlköğretim okullarında görev yapan öğretmenlerin örgütsel bağlılık düzeyleri ve okul kültürü algıları arasındaki ilişkinin incelenmesi*. İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Çakmak, M. & Ercan, L. (2018). Öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumları ve problem çözme becerilerinin incelenmesi. *Ufuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 7 (13), 29-43.

Çınar, O., Hatunoğlu, A. & Hatunoğlu, Y. (2009). Öğretmenlerin problem çözme becerileri. *Erzincan Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 11 (2), 215-226.

Deniz, M. E. (2004). Investigation of the relation between decision making self-esteem, decision making style and problem solving skills of university students. *Eurasian Journal of Educational Research*, 15 (13), 23-35.

Demirtaş, H. & Dönmez, B (2008). Ortaöğretimde görev yapan öğretmenlerin problem çözme becerilerine ilişkin algıları. *İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 16, 177-198.

Diker Coşkun, Y. & Öztuna Kaplan, A. (2013). Öğretmenlerin problem çözme yeterlik algıları ve yeni yaklaşımları uygulamada yaşadıkları problemler. *Sakarya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, (22), 59-75.

Doğan, S. & Sevgin, A. (2017). Liselerde çalışan öğretmenlerde örgütsel bağlılık ile örgütsel sessizlik arasındaki ilişkinin saptanması. *Yakın Doğu Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 3(1), 161-206.

Durna, U. & Eren, V. (2005). Üç bağlılık unsuru ekseninde örgütsel bağlılık. *Doğu Üniversitesi Dergisi*, 6(2) , 210-219 .

Eldeleklioğlu, J. (1996). *Karar stratejileri ile ana baba tutumları arasındaki ilişki*. Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü. Ankara.

Genç, S. Z. & Kalafat, T. (2007). Öğretmen adaylarının demokratik tutumları ile problem çözme becerilerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 22 (2), 10-22.

Gençel, I.E. (2015). Learning styles and problem-solving skills of Turkish prospective teachers. *International Journal of Progressive Education*, 11 (2), 39-56.

George, D. & Mallery, P. (2016). *IBM SPSS statistics 23 step by step: A simple guide and reference. (14. ed.)* New York: Routledge.

Gören, T. & Yengin Sarpkaya, P. (2015). İlköğretim kurumlarında görev yapan öğretmenlerin örgütsel bağlılık düzeyleri (Ayдын ili örneği). *Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi*, 40 (40), 69-87.

Ayan, V. & Demircan, Y. (2022). Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin problem çözme becerilerinin, karar verme stillerinin ve örgütsel bağlılık düzeylerinin incelenmesi. *Ulusal Spor Bilimleri Dergisi*, 6(1), 11-29

Güçray, S. (1998). Bazı kişisel değişkenler, algılanan sosyal destek ve atılğanlığın karar verme stilleri ile ilişkisi. *Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi*, 2 (9), 7-16.

Heppner, P.P. & Peterson, C.H. (1982). The development and implications of a personal problem-solving inventory. *Journal of Counseling Psychology*, 29, 66- 75.

Hmelo-Silver, C.E. (2004). Problem-based learning: what and how do students learn? *Educational Psychology Review*, 16 (3), 235-266.

İnce, G. ve Şen, C. (2006). Adana ilinde deplasmanlı ligde basketbol oynayan sporcuların problem çözme becerilerinin belirlenmesi. *Sportmetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 4 (1), 5-10.

İşmen, A. E. (2001). Duygusal zeka ve problem çözme. *Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi*, 13, 111-124.

Kaşık, D. Z. (2009). *Ergenlerde karar verme stilleri ve algılanan sosyal destek düzeylerinin sosyal yetkinlik beklentisi ve bazı değişkenler açısından incelenmesi*. Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü. Konya.

Karabulut, E. O. & Pular, A. (2011). Gençlik merkezlerine üye gençlerin temsilcilerinin problem çözme becerilerinin çeşitli değişkenler açısından karşılaştırılması. *Sosyal Bilimler Dergisi*, 9, 97-110.

Karasar, N. (2012). Bilimsel araştırma yöntemi. Ankara: Bilim Kitap Kırtasiye Yayınevi.

Karplus, R. (1977). Science teaching and the development of reasoning. *Journal of Research in Science Teaching*, 14 (2), 169-175. DOI: 10.1002/tea.3660140212.

Kırgil, F. (2015). *Beden eğitimi öğretmenleri ile diğer branş öğretmenlerinin karar verme ve atılğanlık düzeylerinin bazı değişkenlikler açısından incelenmesi*. Fırat Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Elazığ.

Korkut, F. (2004). Okul temelli önleyici rehberlik ve psikolojik danışma (School base preventive counselling and guidance). Ankara: Anı Yayıncılık.

Köse, E., Çelik Ercoşkun, N. & Balcı, A. (2016). Okul öncesi ve sınıf öğretmeni adaylarının yaratıcı düşünme ve problem çözme becerilerinin incelenmesi. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, (40), 153-170.

Kurşunoğlu, A., Bakay, E. & Tanrıoğen, A. (2010). İlköğretim okulu öğretmenlerinin örgütsel bağlılık düzeyleri. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 28, 101-115.

Kuzgun, Y. (1992). Karar stratejileri ölçeği: Geliştirilmesi ve standardizasyonu. VII. *Ulusal Psikoloji Kongresi Bilimsel Çalışmaları*. Ankara: Türk Psikologlar Derneği. s, 161-170.

Lok, P. & Crawford, J. (1999). The relationship between commitment and organizational culture, subculture, leadership style and job satisfaction in organizational change and development. *Leadership & Organization Development Journal*, 20 (7), 365-373.

Man, L., Burnett, P., Radford, M. & Ford, S. (1997). The Melbourne Decision Making Questionnaire: An Instrument for Measuring Patterns for Coping. With Decisional Conflict. *Journal of Behavioral Decision Making*, 10, 1-19.

Ayan, V. & Demircan, Y. (2022). Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin problem çözme becerilerinin, karar verme stillerinin ve örgütsel bağlılık düzeylerinin incelenmesi. *Ulusal Spor Bilimleri Dergisi*, 6(1), 11-29

Mathieu, J. E. & Zajac, D. M. (1990). A review and meta-analysis of the antecedents, correlates, and consequences of organizational commitment. *Psychological Bulletin*, 108 (2), 171-194.

Meyer, J.P. & Allen, N.J. (1984). Testing the “side-bet theory” of organizational commitment: some methodological considerations. *Journal of Applied Psychology*, 69 (3), 372–378.

Meyer, J.P. & Allen, N.J. (1997). *Commitment in the workplace: Theory, research, and application*. Thousand Oaks, CA: Sage.

Mowday, R. T., Porter, L. W. & Steers, R. M. (1982). *Employee-Organization Linkages: The Psychology of Commitment, Absenteeism and Turnovers*. New York: Academic Press.

Niehoff, R.L. (1997). *Job satisfaction, organizational commitment and individual and organizational mission values congruence: investigating the relationships*. Catholic Educational Association, Minneapolis, April, 1-4.

Otacıoğlu S. G. (2008). Müzik eğitimi bölümü öğrencilerinin problem çözme, özgüven düzeyleri ile çalgı başarılarının karşılaştırılması. *Selçuk Üniversitesi Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi Dergisi*, 26, 143-154.

Ölçüm, D., & Titrek, O. (2015). The effect of school administrators’ decision-making styles on teacher job satisfaction. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 197, 1936-1946.

Pehlivan, Z. & Konukman, F. (2004). Beden eğitimi öğretmenleri ile diğer branş öğretmenlerinin problem çözme becerisi açısından karşılaştırılması. *Spormetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, II (2), 55-60.

Pelit, E., Boylu, Y. & Güçer, E. (2007). Gazi üniversitesi ticaret ve turizm eğitim fakültesi akademisyenlerinin örgütsel bağlılık düzeyleri üzerine bir araştırma. *Gazi Üniversitesi Ticaret ve Turizm Eğitim Fakültesi Dergisi*, (1), 86-114.

Phillips, S. D., Paziienza, N. J. & Ferrin, H. H. (1984). Decision-making styles and problem-solving appraisal. *Journal of Counseling Psychology*, 31 (4), 497-502.

Pomerol, J.C. (2009). Human decision: Recognition plus reasoning. In D., Bouyssou, D., Dubois, M. Pirlot, & H. Prade (Eds.), *Decision making process: Concepts and methods* (pp. 157-197). NJ: John Wiley & Sons, Inc.

Radford, M., Leon, H. B. M., Ohta, Y. & Nakane, Y. (1991). Differences between Australian and Japanese students in reported use of decision processes. *International Journal of Psychology*, 26 (1), 35-52.

Rosenholtz, S. J. (1989). *Teacher’s Workplace*. New York: Longman.

Saracaloğlu, A.S., Serin, O. & Bozkurt, N. (2002). Dokuz Eylül üniversitesi eğitim bilimleri enstitüsü öğrencilerinin problem çözme becerileri ile başarıları arasındaki ilişki. *Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi*, 16, 149-162.

Salami, S. O. (2008). Demographic and psychological factors predicting organizational commitment among industrial workers. *Anthropologist*, 10 (1), 31-38.

Sarı, E. (2007). Türk üniversite öğrencilerinin aceleci, araştırmacı ve genel kararsızlık biçimlerinin kendilik saygısı üzerindeki etkileri. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri*, 7 (2) 897-926.

Ayan, V. & Demircan, Y. (2022). Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin problem çözme becerilerinin, karar verme stillerinin ve örgütsel bağlılık düzeylerinin incelenmesi. *Ulusal Spor Bilimleri Dergisi*, 6(1), 11-29

Savaşır, I. & Şahin, N. H. (1997). *Bilişsel ve davranışçı terapilerde değerlendirme: Sık kullanılan ölçekler*. Ankara: Türk Psikologlar Derneği Yayınları.

Schunk, D.H. (2004). *Learning theories: an educational perspective*. New York, NY.: Macmillan Publishing Co, Inc.

Scott, S.G. & Bruce, R.A. (1995). Decision-Making style: The development and assessment of a new measure. *Educational and Psychological Measurement*, 55(5), 818-831.

Selçuk, G. S., Çalışkan, S. & Erol, M. (2006). Problem çözme stratejilerinin kullanımı ve fizik başansı. 2005 *Dünya Fizik Yılı- Türk Fizik Derneği Uluslar arası 23. Fizik Kongresi*. Muğla, Türkiye.

Serin, O. (2006). Sınıf öğretmenlerinin problem çözme becerilerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Eğitim ve Bilim Dergisi*, 142 (31), 80-88.

Shewchuck R.M., Johnson M.O. & Elliot T.R. (2000). Self-appraised social problem solving abilities, emotional reactions and actual problem solving performance. *Behavior Research and Therapy*, 38(7), 727-740.

Suliman, A. & Iles, P. (2000). Is continuance commitment beneficial to organizations? Commitment-performance relationship: A New look. *Journal of Managerial Psychology*, 15(5), 407-426.

Swales, S. (2002). Organizational commitment: A Critique of the construct and measures. *International Journal of Management Reviews*, 4(2), 155-178.

Şahin, N., Şahin, N. H. & Heppner, P. P. (1993). Psychometric properties of the problem solving inventory in a group of Turkish University students. *Cognitive Therapy and Research*.

Tabachnick, B. G., Fidell, L. S. & Ullman, J. B. (2013). *Using multivariate statistics* (Vol. 5). Boston, MA.: Pearson.

Tatar A., Atsızelti Ş., Çavuşoğlu, F. & Dindar, F. (2017). Karar verme stillerinin öğrenilmiş güçlülük düzeyinin belirlenmesine etkisinin incelenmesi. *Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 5 (48), 191-205.

Tatlıhoğlu, K. & Deniz, M. E. (2011). Farklı öz-anlayış düzeylerine sahip üniversite öğrencilerinin karar vermede öz-saygı, karar verme stilleri ve kişilik özelliklerinin değerlendirilmesi. *Bingöl Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 1 (1), 19-41.

Tavlı, O. (2009). *Lise öğretmenlerinin problem çözme becerileri ile tükenmişlikleri arasındaki ilişkinin incelenmesi*. İstanbul Yeditepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü. İstanbul.

Tekin, Y.F. (2018). *Okul müdürlerinin karar verme stilleri ile iletişim becerileri arasındaki ilişki: Karma bir uygulama* (Aydın ili örneği). Adnan Menderes Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü. Aydın.

Temel, V. ve Ayan, V. (2015). Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin problem çözme becerileri. *Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Sosyal ve Ekonomik Araştırmalar Dergisi*, 17 (29), 70-76.

Testa, M.R. (2001). Organizational commitment, job satisfaction, and effort in the service environment. *The Journal of Psychology*, 135 (2), 226-236.

Tükel Y. (2020). Antrenörlerin karar vermede öz-saygı ve karar verme stilleri. *SPORTIVE*, 4 (1),43-56.

Vatansever Bayrakar, H. & Uygur, M. (2021). Öğretmenlerin empatik eğilimleri ile problem çözme becerilerinin incelenmesi. *EKEV Akademi Dergisi*, 25 (88), 199-224.

Ayan, V. & Demircan, Y. (2022). Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin problem çözme becerilerinin, karar verme stillerinin ve örgütsel bağlılık düzeylerinin incelenmesi. *Ulusal Spor Bilimleri Dergisi*, 6(1), 11-29

Von Glasersfeld, E. (1991). Questions and answers about radical constructivism. *Scope, Sequence, and Coordination of Secondary School Science*. Vol. II: Relevant Research. 151- Washington, D.C.: The National Science Teachers Association.

Wasti, S. A. (2000). Meyer ve Allen'in üç boyutlu örgütsel bağlılık ölçeğinin geçerlilik ve güvenilirlik analizi. *VIII Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongresi Bildirisi*, Nevşehir.

Williams, L.J. & Hazer, J.T. (1986). Antecedents and consequences of satisfaction and commitment turnover models: a reanalysis using latent variable structural equation methods. *Journal of Applied Psychology*, 71, 219-231.

Yalçın, A. & İplik, F.N. (2007). A grubu seyahat acentalarında çalışanların örgütsel bağlılıklarını etkileyen faktörlerin belirlenmesine yönelik bir araştırma: Adana ili örneği. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 18, 483-500.

Yıldırım, A. & Şimşek H. (2006). Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri. Ankara: Seçkin Yayınevi.

Yılmaz, N. (2011). *Okul öncesi öğretmenlerinin iletişim becerileri, problem çözme becerileri ve empatik eğilim düzeyleri*. Sıtkı Koçman Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Muğla.

Zembat, R., Tunçeli, H.İ., & Yavuz, E.A. (2017). Okul öncesi öğretmenlerinin sınıf yönetimi becerileri ile problem çözme becerileri arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Ahi Evran Üniversitesi Eğitim fakültesi Dergisi*, 18 (3), 24-43.

Bu eser **Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı** ile lisanslanmıştır.